

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til en kort behandling i lønningssudvalget.

Uden forhandling eller afstemning, vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 88 af 15. marts 1947 om tilvejebringelse af midler til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3997; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2087).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kolbjørn: Mit parti finder det betydningsfuldt, at denne lovgivning får fortsat gyldighed. Jeg kan derfor anbefale forslaget om at forlænge de i loven indeholdte tidsfrister med 3 år.

Juul: Da loven om tilvejebringelse af midler til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger udløber med indeværende finansår, og da det sandsynligvis vil blive nødvendigt også i de nærmest kommende år at yde statsstøtte til afhjælpning af arbejdsløshed, vil vi fra venstres side være med til at forlænge den gældende lov. Det gælder såvel tidsfristen for henførelse af lån og tilskud som tidsfristen for afskrivning af tilskud og renteudgifter samt eventuelle tab på udlånsvirksomhed.

Jeg vil dog gerne opfordre regeringen til at anstrenge sig mest muligt for at føre en økonomisk politik, der kan bevare det økonomiske grundlag for fremgang for det normale erhvervsliv, så at arbejdskraften kan holdes i virksomhed på den for samfundet mest fordelagtige måde, således at der bliver mindst mulig brug for midler fra beskæftigelsesfonden.

Der kan være al mulig grund til at pege på de vanskeligheder, som vil opstå for eksporterhvervene, dersom omkostningsniveauet stadig får lov til at bevæge sig opad. Vore eksporterhverv har næppe mulighed for at skaffe sig dækning for yderligere stigning af omkostningerne, og deres

konkurrenceevne vil derfor svækkes i samme grad, som omkostningsniveauet stiger. Jeg mener, at vi er inde i en ret faretruende udvikling på det område, og opfordrer derfor til, at man reber sejlene i tide, så at yderligere stigning af arbejdsløsheden kan undgås.

Der kunne nok være grund til at gøre nogle bemærkninger om de enkelte beskæftigelsesforanstaltninger, der finansieres af beskæftigelsesfonden. Selvom dette i og for sig ikke er til drøftelse under behandlingen af dette lovforslag, så finder jeg det naturligt at fremføre, at de beskæftigelsesforanstaltninger, der nu og i fremtiden finansieres ved hjælp af denne lov, i videst muligt omfang bør være arbejder af produktiv værdi. Det er jo ikke så ganske små beløb, samfundet ofrer på beskæftigelsesalter, og det kan nok forstemme skatteyderne en del, hvis de må gå og se på, at der ofres penge på foranstaltninger, der kun har øjeblikkelig beskæftigelsesmæssig værdi, og det er også lidet opløftende for arbejderne at gå i gang med den slags arbejde, når meningen med at udføre det er vanskelig at øjne. Det fremmer hverken arbejdslysten eller arbejdstempoet. Altså, de beskæftigelsesmæssige foranstaltninger bør iværksættes med et videre sigte, og jeg vil tro, at der i øjeblikket ligger et problem i den videre omskoling af en del af arbejdskraften, så behovet af arbejdskraft i de produktive erhvervsvirksomheder til enhver tid kan imødekommes. Det vil stadig være den bedste måde at løse beskæftigelsesproblemet på.

Aksel Møller: Det lovforslag, som vi er i færd med at behandle, er en gammel kending. Det blev første gang gennemført i samlingen 1940—41. Der forelå dengang meget betydelige og tungt vejende grunde for at sætte et stort beskæftigelsesværk i gang. Vi havde for det første det meget betydelige argument, at det gjaldt om herhjemme at frembringe så mange arbejdsmuligheder som overhovedet muligt for at forhindre besættelsesmagten i at lokke danske arbejdere sydpå, og det lykkedes jo til en vis grad. Det er ligeledes rigtigt, synes jeg, at pege på, at beskæftigelsesfonden blev til under indtryk af den arbejdsløshed, som man regnede med ville følge i afspærringens spor.

Når jeg har tilladt mig at minde om disse to betydelige grunde til, at man i sin tid oprettede beskæftigelsesfonden, er det, fordi det forekommer mig naturligt at rejse spørgsmålet, om der er lignende tungtvejende grunde til at fortsætte den politik, som denne lov er udtryk for. Jeg ved meget vel, at